

סמל וויס שמואל עקייבא

7123468

בן צפורה ואריה

נולד ב- כ"ד אב תשמ"ב 13.8.1982

התגייס לצה"ל ב- 12.3.2001

שרת בגדוד "הبوكעים הראשונים" (51)

נפלו ב- כ"ו ניסן תשס"ב 8.4.2002

בעת פעילות מבצעית בג'נין.

וויס שמואל עקיבא

בן צפורה ואריה, נולד ב- כ"ד אב תשמ"ב 1982.13.8. באلون מורה. שמואל למד בישיבה לצעירים של "מרכז הרב" בירושלים, קודם שהתגייס לגולני למד בישיבה הגבוהה אילת השחר באילת ובמכון מאיר בירושלים.

עת גיוסו החליט על שירות צבאי של שלוש שנים מלאות ולא במסגרת "הסדר".

"שמואל היה אחד שאהב את כולם, אבל התכונה הבולטת ביותר שלו הייתה הצניעות" סיפרו בני משפחתו.

ב- 2002.8.4. במהלך ניסיון השטלות על בית מחנה הפליטים בג'ין נפגע מתניתה רabinstein.

שמואל, שהיה חובל קרב ניסה להצילו ובמהלך הניסיון נהרג. שמואל הותיר אחרי הוריהם, חמישה אחים ושלוש אחיות.

"יהי זכרו ברוך"

באמון ובסגירה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקובות של החטיבה"; עשרה אתרי-קרב, מאות פועלות וממציעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה מכךiba למסורת-הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעלות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבותו יוצאי החטיבה, הזוכים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שירותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה ב"אמון ובסגירה". לאלו שבשבב שנותי קבעו היו "עלים לכו" "ירודים לאמוי", יוצאים ל"ריגלה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיוו' חדרה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבל צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

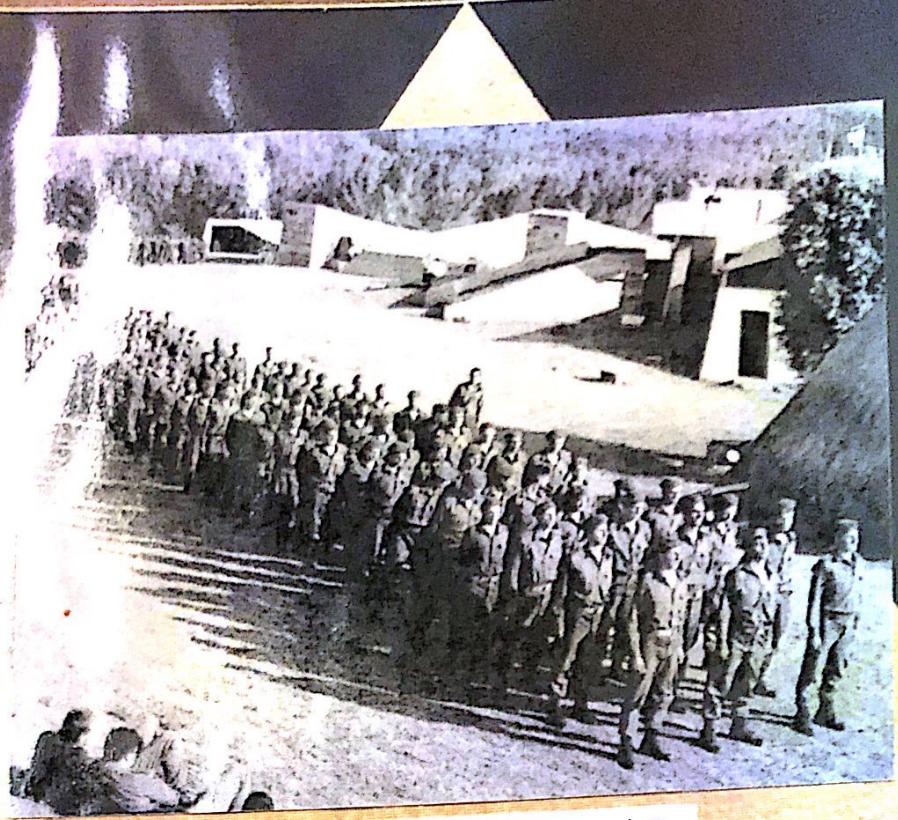
רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השבעים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמות ההתשה ובמרדיים, במבצע ליטאי או של"ג במלחמות לבנון או ב"שתחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בתהלהבות בכם געגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמאורב, על נוט-הലילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאהוה, ותחוות ההשתיקות והגאויה, בפלוגה, בגדור, ובחטיבה!

הם זוכרים היטיב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והشمירות, המנתנה וה"শמוועות", את הכוונות ואת ה"הקסות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עםם עם כל הזכרונות את ה"קייטבק" הפק"ל והתק"ל, שקייניה מדימס ודרגות, אפוד-מגן, ששבש, קסדה ואין-ספררו חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חתכו זעה וככל מאמין, וחזרו רטוبيים, מריצת-ليلיה, מסע ממיטה, מעשרות אימוניהם; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימוניהם בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-مبוצר, בשיטה בניו, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשתי"פ עם שריון, תותחים בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל שדות-ሞקיים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימה ורימוניים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פואצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "ציבי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגלי"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאויה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירות ב"עorable" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוכם ולעשות "עבדות רס"ר"... להיות בגולי פרושו לרוק כמו מטורף, כמו גור-מלא וכובע פלאה, ביום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגولي פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכונה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שניתי לכל החללים... להיות ב"גולני" וואכן חוויה, חוויה אמיתית של "אמון וסיגרה"...

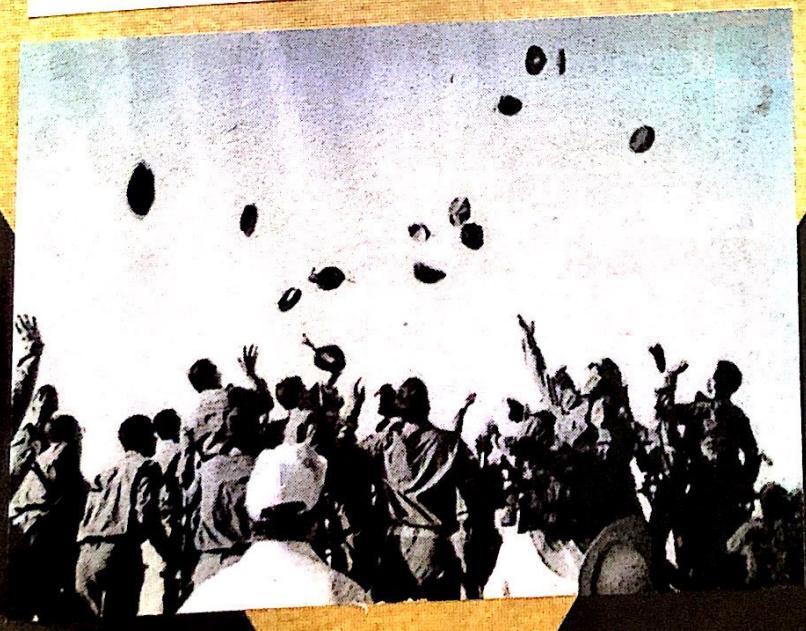
בטיירונות

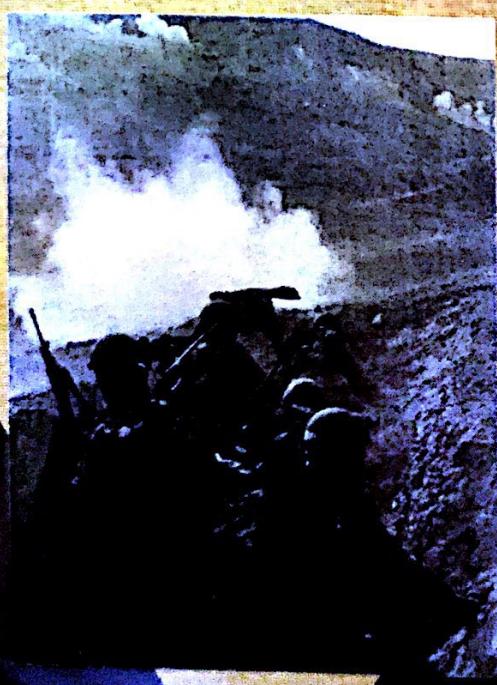
טקס השבעה

טקס סיום טירונות

אימון מתקדם

הקרב על ג'ין

הארען הקשה של השוד הפלשטייני

פתח שביבצעו עשרות פיגועים בגדה ים-אל. אורה התקפה בה פועלם דמאם, שחשו מושיכי רדיו של עוז אידין אל-קסם. עם זמיחת הגדיאד האיבלאמי, התקפה מפקחת הארון בגודת ג'ין, לאחד נפילת מהנות הפליטים בלא טה, רהיניה ואל-עמאוי, סמליה האני-תיפאדה, לא רצוו הפעילים החמושים בג'ין ליפול בקלות.אנש "המודען" המשכל, של נ'יבריל רג'יב ביקשו לכפר על נפילת מפקחות בגדתוניא הצר-טרפו למואב. הלוחמה הישראלית חוץ בילה את המבוקשים למלבו המהנה, אל מתחם בלבו של האור הצפוף. בר-גע שהבינו כי הכוחות הדראליים סוגרים עליהםם, מולכו הבתים והוכנו מתאבדים עם הנורות נפץ.

מאת חנן שלאן

לג'ין היסטוריה ארובה שנים במואב הצבאי הפלשטייני. כבר משנת 1930 היה וכתה לבניו "ג'ין אל-קסם", על שמו של שייח' עז אידין אל-קסם, מנהיגת של חבורת פעללים איסלאמיים שלחמה בכיבוש הירושי ביוורדים כאו. "עד היום, בהיסטוריה הפלשטיינית, ג'ין לא נכבש עה אף פעם לארך שלטון", אמרו אתמול גם במלחמות ששת הימים, כפי שמספרת המורשת של ג'ין, לא מיזדו הפלשטיינים לבסוף מהעיר. באינתיפאה הראשונה, הגירה העיר דורות של לחם נגד יסודן. ג'ין יצר או חוליות הפנתר השחור של תנועת

המבצע בו נפל

ג'ין

מחנה הפליטים שיצר הכיהרבה מתאבדים

מחנה הפליטים ג'ין ממוקם בצפון-מערב העיר ג'ין, ובו מתרוגדים כ-15 אלף תושבים בגדת הירדן. וו מחנה קטן, יהיפות, שתחופחות מושלות רבעי קמ'ר, והוא מהו-לקליש שבונת. מתרוגדים בו פליטים מאיזור חיפה, מאיזור בית-שאן ומג'דל התהutanן. רוב תושביו עברו עד לטני האינטיסאדה בישראל.

ברחוב הראשי של המחנה ישן חניות מזון וירקות. רוכלים רבים עוברים בסימאות עם עגלות ומוכרים ירקות, פירות, פיתות או צעוזעי ילדים. רוב תושבי המקום עניים, והמשפחתות מרובות ילדים.

בשנים האחרונות הפרק המחנה למעוז האלאומי בצפון השומרון, ובמיוחד למעוז הג'יהאד האיסלאמי והחמאם. רוכלים מהמחבלים המתאבדים שפעלו בשנה וחצי לאחרות הגיעו ממנה. בשל ריחוקה של ג'ין ממרכזי העשייה הפלשטיינית קיבלה העיר אופי שמרני, והתפתחה כה מסורת של מאבק. עוז אידין אל-קסם, המנהיג הסורי שהשתקע בחיפה, נחרג באיזור ג'ין ב-1935, ועל שמו קרויה הזרוע הצבאית של החמאם. מאו קיבלה ג'ין את השם "אל-קסם", ככלומר העיר שרווח המאבק הלאומי שורה עלייה.

רוני שקד

משוריינים ישראליים, אוטומל
בחוות גין. בכדי
המבקשים מטטיילים לחבגד
במחנה הרפלייטים וטסוביים
להיבניע (צילום: איי אף פי)

ТУРНАДІЯ

ІПКІЛІЧІ

אם עדין מתבצרים במחנה
להיכנס לג'נין, נראה שם
מכחיש: לא נפגעו אזרחים
אלא כי גשל כבר לא יכול למתן את היקף ובגעה
לאור תלחמה הקשה שטנתה בקם, ולאור עדרה
שהחבלים של האגדיה את עצם זמירות יהודיהם
עד הסוף". לדבריו, ניתן לטעון אינטוף והונאות
להיכנע, וכבראה שנצדך הגיע עד בית הדוחן וט-
ואט להפליא".

שוד הכספה הפלתני, יارد עבד רמון, אמר אחד
מטול לפסיבת התקשרות זו "העניות הבגיעות מפניה
הפליטים גזין אכזריות על פבח נוראי" ש"ען והו
לים היישראלים בתוכם לא הבחנה בין תלמידים
לבני אומות. קומקס והרחרחים רושדים ורוצחים אה-
תען כדי כרי עניה נגידים כתם, תוך שם קומרים אה-
דידים משפטועו שלטוט".

מנגד, נזהה למל מעריצים שלא נגע איזוחם כלוחם
כל והזנויות הפעיעות זו נזאת נזק צינוקם בבעליית
כך או כך, ואתגרי אהרונוביץ' הגיעו ריווחם
ממחנה הפליטים על כך שבחות צהיל החרו רפ-
נות מאות תושבים. בערך נשים נירדרים, מהטוט
ברודבר נאוזחים שנשברו עקב חתור קסה בפי
רבכמים. "פצעים רבים נותרו בסטה מדפסים וכ-
רכב ונפצעו בגלל שלא יכול טיפול רפואי, ובוגר-
שהאמבולנסים לא הצליחו להגייע לפנותו אותם
לבתי החולים", אמרה אחת הנשים הפלתני-
שזאה אטבול ממחנה.

שת ■ כמו מה חבלים חמוץ
אשר צוותי הטלויזיה יורשו
שתינים: מדבר בטבה ■ זה
צורים, שמספרם מוערך כמאה, להציג עצם לירדי
ישראל ולן הם מוכנים לחתוך על חיליל זה
בשאלה יגיעו אל מעוזם.
בזהל נשמה נישרת עלייך ש"ך ני
תול הפעולה בגניין איפשרה לפלשתינים לבנות את
המיטוס. קצינים בכירים
אמורים, כי הבדורה נחטפת
טליות למשימה והתרבר-
רה ככשניתו, ועל זהה היה
להקזות מראש למצע
חטיבת חיז' סדרית.
מריווחים שונים וולה
כי הימשכות הקרויה גרמה
לווט בככמתנה הפליטים.
מחשך לסתענים ולפניעת
נספה ככתה, החל זהה
לנווע נמקום רק נכלים ככ-
רמי. ואסא טרקטורים הור-
סים בתים ומוסקי קרב
משגרים עזרות חריל

אתמול ביום של חיים עיל
עד הסוף ■ קצין בכיר: "כִּי
תקבלו באחדת העולם" ■ הפל
שני היחילים שנודנו אתמול שידתו במחילה
המיית גנדור, סספה ביןיהם ואחרונינו אבוי
רות קשת בלחה גבני. חמישה מהילי הפלגוה
נדנו ברכבת ושמונן פצעין, מותם ארבעה ששייר
תואחות והמלחק. "שלאל תעוזיא אונטו מכאן
לפניהם שנלסים את המשטח",
אבל אמרו האמל החווים למפקדי
הם. "אנו נחים יוכמת וה לוחבי
רים סלון שנודנו".

גולם
המחבלים
להתחבא
הפליטים
להבור
למצודה

באת חנן שלאן, יואב לימור
וסעיד בזראן

זה"ל: המבצע בטל-כרם ובקלקיליה מוצה; קצינים הבינו ועוזע מהרס בג'נין

מאות עמוס דודאל

מצבו של אחד הפצועים קשה, ואחד ב"מוותעה" ברמאללה ארבעת הדרוגים בג'נין, שנפלו בשלוש תקריות שונות, שידרו כולם באותה מלחקה.

בתקריות במהלך אתחמול נפצעו עז עד ארבעה חיללים. הפצוע ג'zin, לקרית חוץ, עירין התבצר רה בשטח קטן מאד במרכז המדינה כמה מכוניות חמושים. המבוקשים פלשטיינים נפצעו כינויו, כי הם גושאים עליהם חיללים נפצעו קל. מקרים צבאים אמרו, כי החלטה להטיל עזם על החיללים.

בחילופי האש במהלך אתחמול בבורゴ נחרגו שני חיללים מגורוד 51 של גולני. הדרוגים הם סמל ראשון מתנה רabinson נן 21 מקיבוץ טירת צבי בעמק בית שאן וסמל שמואל וייס, בן 19 מקרית ארבע. השניים נפצעו בעת שהשתלטו על בית במתחנה הושלה ושיכח את כחות זה"ל. שני חיילי זה"ל נחרגו אתחמול ושה מאנסי כוחות הביטחון נפצעו בקרבות עם פלשטיינים במהלך הפעולה בשתתינאים במתחנה הפליטים ג'נין ובתקנית ליד כנסיית המולד בבית לחם. הפלש

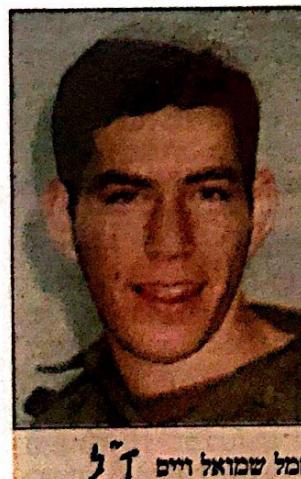
כחות זה"ל החלו לפנות מוקד ביציאה מהערים טול-כרם וקלקיליה הנסיגה מהערים תושלם עד שעת הבוקר. מקרים צבאים אמורים, כי המהלך בעירים אלו מיצא את עצמו ברובו. לדרכיהם, נעזרו בחן מבוקשים ונחשפו אמצעי לחימה, אולם לא נראה שנותרה עוד תשתיות טרור נרדה בת שנייה לפגוע בה. המקורות הטיספי, כי הנחיתת הדרג המדריני ליזאה משתי הערים התקבלה על רקע ביקורו הכספי של מזכיר המ.mjינה האמריקאי, קלוני פואאל. שד הביטחון, בנימין בן אליעזר, אמר כי הפעולה בשתי הערים הושלה ושיכח את כחות זה"ל. וששה מאנסי כוחות הביטחון נפצעו בקרבות עם פלשטיינים במהלך הפעולה בשתתינאים במתחנה הפליטים ג'נין ובתקנית ליד כנסיית המולד בבית לחם.

מקום אחד ומשפחות נמצאות בקומת תחתיה". עמידה הס מוסיפה אתחמול התגלו ברמאללה גופותיהם של שני אנשי המודיעין הצבאי, שהיו במתחם לשכת ערافت ונדגו, ככל הנראה, בעקבות פריצת זה"ל לעיר ביום שני, ה-29 במרץ.

אותו להיפיל, נתנו למבקשים אין סוף הדרמןויות להיכון, אבל הם מעודפים להילחם כנראה עד הסוף. אנחנו מפעילים וחפורים כי אין לנו ברירה אחרת. גם מסר כי קרב זה הולך קשה, לא ברור לנו ברוריך איפה נמצאים או ורדים, יש בתים שבהם מתחנה לחימה

תינאים מנהלים במתחנה הפליטים את קרב מצדה שלהם. חלק מוה קורה באשמתנו. אילו היינו נער כים לקרב כמו שצrik, זה לא היה מתרחש כך".

קצין בכיר במטכ"ל אמר אתמול, כי "כנראה שנוצרה להגעה לבית האחרון במתחנה וגם

שמואל שמואל וייס ז'

פלשטיינים חמושים, שהודיעו כי הם גושאים עלידים חגורות נפצעו וכוכונתם לפוץ עזם על החיללים. כוחות זה"ל במתחנה המשיכו גם אתחמול להזוז בתים, כדי לפולס ודק לטנקים אל תוך מרכז המתחנה. כן נמשכו הפגות ממוקמים, מטנקים וממכלעים. מאות פלשטיינים נעצרו במהלך הפעולה.

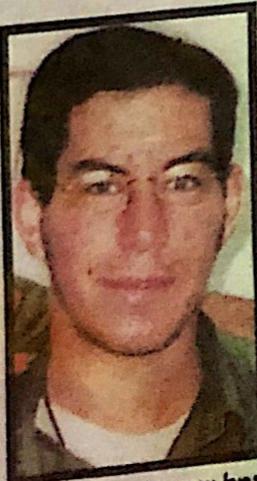
מאות עמוס דודאל ועמידה הם שני חיילי זה"ל נחרגו אתחמול וששה מאנסי כוחות הביטחון נפצעו בקרבות עם פלשטיינים במתחנה הפליטים ג'zin ובתקנית ליד כנסיית המולד בבית לחם. מצבו של אחד הפצועים קשה, פעלות זה"ל במתחנה הפליטים ג'zin טרם הושלה אתחמול. לקרית חוץ, עירין התבצרה בשטח קטן מאד במתחנה קבועות

שנִי לוחאי גולני שנפל באנז' הובא לארון חות

סמל שמתאול וויס ז"ל

אבי הרוב אריה וויס - אותיקי קריית ארבע

הרובע" בירושלים. האם, צי-פורה, היא ספרנית באולפניו בקריית ארבע. שמוליק וויס נולד בחתניה לות אלון מורה שבשומрон ואהדר כרך עברה משפחתו לאיזור חברון. הוא למד תחילת בקריית ארבע ואחר כרך בישיבת התדי כונית באילת, שם התגייס לשירות בחתיכת גולני. סמל שמואל וויס יובא לקבורה היום בשעה 12:00 בבית הקברות הצבאי בהר הרצל בי-רושלים.

סמל שמואל וויס ז"ל

מאת שלמה צונה

"ymbolik היה אחד שאהב את בולם, אבל התבוננה הבולטת ביותר שלו הייתה הצניר עית", כך ספררו אטמול בני משפחתו של לוחם גולני רב"ט שמוליק וויס, בן 20 מקריית ארבע, שנרגבatti מול בקבוקות בנען.

שמוליק הוא האח הרביעי מבינן תשעת אחים ואחות. הרוי הם מותתינו קריית ארבע והאב, הרוב אריה וויס, הוא מרצה ידוע ומראשי "מרשת

שני חיילים

(המשך מעמוד א')

ללו שם, זה יהיה נוק עצום
בשכיננו. הפלשתינים מנהלים
במחנה הפליטים את קרב מצדה
שלهم. חלק מוה קורה באשטי^ת
נו. אילו הדינו נערבים לקרב
כמו שצרכן, וה לא היה מתרחש
כך". אחד הקצינים אמר כי לא
משנה כמה מ襍שים נהרגו
במחנה הפליטים וכמה מתשתיות
הטרור שם נחשפו ונחרוס, עדרין
אין הזרקה לנירמת נוק כה
עצום".

בתקרית שairyעה אתמול
בכוכ' בבית לחם נפצעו שני
לחומי משמו הגובל. מצבו של
אחד הלוחמים קשה וברור נפצע
ביגוני. מיריות הלוחמים נהרגו
איש ביחסו פלשתינים ועד
שלושה פלשתינים נפצעו.

בחילופי האש במחנה אתמול
בכוכ' נהרגו שני חיילים מגדוד
15 של גולני – סמל ראשון
מתנניה רביבנסיאן בן 21 מקיבוץ
טירת צבי וסמל שמואל וייס, בן
19 מקרית ארבע. הם נפגעו
כשנקלו למארב. בתקירות
במחנה אתמול נפצעו עוד ארבע
עה חיילים.
קצינים בצה"ל הביעו אתמול
עווע מהתנהלות הפעולה
בג'ני. לדבריהם, "בגל הסיכון
nis, החילילים כמעט לא מתקרב
מים ברגל. ההחפושים פשוט
'מגלחים' את הבתים וגורמים
לهم הרס מהיר. כשהעולם
יראה את התוצאות של מה שער

סמל שמואל וייס (19)

"שמוליק היה אחד שאהב את כולם"

סמל שמואל וייס (19) מקרית-ארבע, שנחטף אתמול
מול במחנה-הפליטים בג'ני, היה חובש בגולני.
תשעה ילדים לדלה אמרו, ושמואל היה הרבי. הוא נר
لد בהתקנות אלון-מוריה שבשומרון, ושנים לאחרות לא'
חר מכן עברה משפטו לאיזור חברון. שמואל התהן בקי^ר
ריית-ארבע, ואת לימודיו התיכוניים עשה בישיבה
באילת. בתום לימודיו התגייס לחטיבת גולני.
משפט וייס היא מלה המשפחות והותיקות והמכורות
בקריית-ארבע. אביו של שמואל, אריה, הוא מריאשי, "בד"
רשות הרובע" בירושלים, ואמו – ספרנית באולפנה בי"ז
שוב.

"שמוליק היה אחד שאהב את כולם, אבל הצניעות היה
תזה התכוונה הכלכלת ביתור שלו", אמרו אתמול בני משפט
חוות האבלים.
רבים מתושבי קריית-ארבע והאזור הגיעו אתמול לבני
חס את המשפחה האבלת. שמואל וייס הועלה לאחר מותו
לדרגת סמל.
הוא יובא לקבורה החותם ב-12:00 בהר הרצל בירושלים.
עמירן בונזוד

סמל שמואל וייס

צילום: פלאש 90

"שמעו מלמעלה על חביריך הנלחמים". חבר, ליד קבשו של סמל שמואל ויס ז"ל

סמל שמואל ויס
בן 19, מקראית ארבע
شمואל ויס נולד בקרית ארבע. הוא
למד בישיבה לצעירים של "מדרכ' ודב"
בירושלים. קודם שהתגייס לגולני למד
YSIS בישיבה והגדה. אילת השחר באילת
ונטמן אגד בירושלים. עם ג'וון, תלמיד
YSIS על שירות צבאי של שלוש שנים
מלאות לא במסגרת "ההסדר", כמו רבים
מחבריו.YSIS התוויד אוחזיו והודיע: אבוי,
הרבי אריהYSIS, הבלתי במודעת הרכע
בירושלים ובפורה, מודה נאלפנה לבנות
ועוד שבעה אחים ואחיות: שלומת, משה, יצחק, נחמה, איליה,
תמר ויסקתה. הלווייתו תתקיים ביום בשעה 12:00 בהר הרצל בירושלים.

נholm חביבו למתהו שת' חיל' נח'ל
עוזרין שליטם גריין, פמל' שטולן (ויק
(ג) וסם' מתיית ואבג'אן (32)
במהות תלויות של טול'ין

אגדת כח אדם

הנני לצעין לשבח את

סמל שМОאל וויס ז"ל

על מסירות, נחישות, דבקות במשימה,
אומץ לב ורצון עז להצלחיהם.

במהלך הלחימה במחנה הפליטים בג'נין, שימש סמל וויס ז"ל כחובש במחלקת הסיור, בפלוגה המשעית של גדוד 51.

במהלך האירועים שהתרחשו בתאריך 8 לאפריל 2002, נפגע שמואל בעת שנייה לחוץ את חבו מתניתה רビינסון ז"ל אשר נילכד בסמטה צרה מאוד שאליה נורתה אש מדוקית ע"י צלפים, וזאת על אף הסיכון האישי הרב שהיה כרוץ בכך באופן שהזהר ע"י מפקדיו לבסוף יכנס לשטח האש.

למרות זאת ומתווך מסירותו לחבריו ולתפקידו, ניכנס שמואל לשטח האש בצדיו לחוץ את חבו נפגע וננהרג.

ומואל גילה מקצועיות, נחישות וدבקות במשימה תוך הפגנת אומץ לב ורצון עז להצלחיהם.
אדם.

דברי אמו של שמואל - צפורה

"בעצם כולם כבר אמרו את מה שרציתי להגיד. בכל זאת קצר. בשעה זאתת אני רוצה לבטא כמה מחשבות שחושבתי עלייהן מאז שהודיעו לי מה שקרה. קודם כל האישיות של שמואל. כולם דיברו עליה כבר, באמת בן אדם מאד מיוחד. נקודה אחת שאני חושבת. מכיר בערך עצמו אבל מאד לא שחצן. לפני שהוא גמא טה הקורס חובשים, הוא סיפר לנו שהייתה לו פגישה עם המג"ד. הוא מאד שמח על הפגישה הזאת. שאלתי: "מה היה בפגישה?" אז הוא אמר" המג"ד שאל אותי מה יש לי לספר על עצמי". אני כהה שאלתי אותו: "נו, מה סיפורת?" הוא אמר" תראי, אין לי מה לספר שום דבר מיוחד. אין עלי כלום".

אמרתי לו: "שמואל, למה לא, ספר. למדת, אתה חושב ככה, אתה גרפה...". "אםא, זה לא מעניין. המג"ד שאל אותי: אתה רוצה להציג לבני"שים עכשווי? אז אמרתי לו- לא. אז המג"ד שאל אותי: למה? אז אמרתי: החיללים שלי מחכים לי. והוא עוד הוסיף שיש להם איזושהי טבלה, וכל יום מאז קורס חובשים מסמנים מתי וויש יגיע. אני היית מאד גאה בסיפור הזה, מאד גאה בהזה שגמ' חיכו לו וגם הוא לא הבהיר תשבחות על עצמו וגם מאד מאד שמח בשיחה הזאת. זה היה פשוט סיפוריפה, סיפור מתאים לו.

ח"ל אמרו "לעולם יהיה אדם רך כקנה ואילו יהיה קשה הארץ". לשומואל הייתה יכולת להתכווף כשמעיריים לו, לא להיעלב ואחר כך להזדקף עם חיוך ולהמשיך. למשל בתחילת הטירונות, אני זכרת שהוא סיפר לנו שהרס"ר די מטרטר אותו. טוב, אני שמעתי את זה, כמובן התרתתי: מה פתואם, מה, הרס"ר מטרטר אותך, זהה, ולמה?... אז הוא אמר לי: "אםא מה את מתרגשת? זה התפקיד שלו". זאת אומרת, הוא לא התרגש מזה במיוחד, וזה גם היה מאד יפה. מסופר הרבה ברוקא חוזאה היהמצו בשוק של בי לפט והוא אליו מצוי אצל. אמר לו: יש בשוק הזה בין עולם הבא? אמר לו: לאו. ובינתיים באו שני בני אדם, אמר לו אלהו: הללו בני עולם הבא. הלא אצלם רב ברוקא, אמר להם: מה מעשיכם? אמרו לו: בני אדם שמחים אנו ומשמחים עצובים, וכשאנו רואים שניים שנפללה קטטה בינויהם אנו טורחים ועשיים בינויהם שלום. באמת זה הוא היה, וכולם כבר סיפו על זה. אז אני לא אאריך, וכלנו יש רק ללמידה מזה.

cashmoyal חזר מהצבא כל פעם הייתה שאלת אותו: מה אתה צריך להכין לר' לארכז לר' אז הוא אמר לי: "אםא אל תדאג, אמא אל תדאג". באיזה שהוא שלב בהתחלה קצר אמרתי: מה, אני לא אcin לו? ואח"כ הבנתי שאמ איני באמת רוצה לעזרו ליד' של' ולילדים אחרים של', אני צריכה להפסיק לדאג ולהתאמץ לא לדאג. כי ילדים אמיצים צרכים אימהות אמיצות. אני גם פונה לכל האימהות של כל החיללים שפה והחיללים שבקרב, שאם אנחנו באמת רצות לעזרו לילדים שלנו לחיללים, אני צריכה לנסות לא לדאג. לסמור על הקב"ה ולתת להם להילחם. היום יום השואה. ילדי, ברוח ה' שלוש בנות ושישה בנים. שישנה בנים-זה אומר שישנה חיללים, זהה אומר, ותמיד ידעתי, שאולי לא כולם ייחזר מהצבא. יצית' משפחה גדולה, כי הרגו לנו שישנה מיליוןים, ובתוכם סבי וסבתי, עשרה מיליוןיהם ועוד ארבעים אנשים מהמשפחה הקרובה, וזאת הייתה התשובה שלי לשואה, הנקמה. גם סבתי מצד אימי שכלה במלחמת השחרור, תוך חדשניים, בעל ובן, ואני יש לי מקום ללמידה ממנה איך להתמודד עם השcoal. אני מברכת את ה' על הזכות שהייתה לשומואל להילחם בכבוד ומtower ההזדהות מלאה על הארץ הזאת לכל גבולותיה, זכות שמלוניים מבני עמו לא זכו לה.

"ה' נתן וה' לך, יהי שם ה' מבורך"

ב"ה כ"ז ניסן התשס"ב

מילים מפי אביו של שמואל - אריה

בני שמואל, בני בני שמואל.
מי ית... אני תחתיך!

שמואל בני בני

שבת משוש לבנו, נהפר לאבל מחולנו,
נפלה עשרה ראשון, אוֹי נא לנו כי חטאנו,
על זה היה דוח לבנו, על אלה חשבו עינינו,
כי עלה מות בחלוננו, בא בארמונו.

שמואל בני

הצדיק אבד, ואין איש שם על לב,
ונאשוי חסד נאספים באין מבין,
כי מפני הרעה נאוסף הצדיק.
יבוא שלום, ינוח על משכבותם, הולך נחחו.

בני שמואל

ברככים כשלות ובידים רפות,
בלב כאב וברח נשברה,
אני עומד לפניך בני שמואל
"כי התם קאיינה"

בני בני שמואל, אני כל כך צריך אותך
המשפחה צריכה אותך.
קשה לי לדבר על שמואל, על כל הרוגע ושלווה,
על הישרות וענוה
על החיים והחן, על טוב הלב.
 רק שני זיכרונות אני אזכיר.

אני צריך אותך, המשפחה צריכה אותך,
אני רוצה לנגע בר- לחבק אותך, לדבר איתך,
ליהנות ממך.
אבל חז"ל מלמדים אותנו שאותה מלאה
שי אפשר לעמוד במחיצתם...

באתי לארץ ושתلت שטייל
וشتיל היה קטן ורך
از עשייתי מגן רוח לשטייל
ודשנתה את האדמה
וأشكתי את השטייל

וشتיל היכה שורשים, צמח ופרח
פרח כל כך יפה, צמח כל כך מתוק
וشتיל קראו שמואל.
ובאו גנבים רוצחים ועקרו לי את השטייל!!!
וזה התרברר לי שלא שטייל שתلتוי,
אלא צטנה קיבلتוי, מרבענו של עולם,
מתנה כל כך מתוקה, כל כך מיוחדת
עכשו אני משיב את הפיקdon.
"ה' נתן וה' לקח, יהיה שם ה' מבורך".
"ה' מלך, ה' מלך, ה' מלך לעולם ועד".

শ্মואל ב' כיתה ט'. התחליל ללימוד ביחסים בשינה לצעירים. ערבות אחד אני בא ללימוד איתנו. גمرا, סוגיא ממסכת בבא- מציעא. ש্মואל כל כר מחהה לבואי, כל כר מתרגש שאני מגיע. כל כר נעים לדבר איתי, לשוחח. כל כר נעים למדוד איתה. הוא ערני, מתעניין, רוצה רק טוב, כל כלו רק טוב.

בקץ אחריו, כשהשׁמָאוֹל גמר כיתה י', טילנו בצפון אני עם חלק מהבנינים עם השׁמָאוֹל. והוא כל כר נעים, חבר של כולנו, כל כר נהנה מכל מה שאחננו עשינו, שפשות הנאה להיות איתה.

שׁמָאוֹל בני-בני. אני כל כר
אני כל כר מתגעגע אליו.

אני מבקש מכם סליחה אם אי- פעם פגענו בך או גרמו לך צער.

שׁמָאוֹל!! יש לי בקשה מכם. אני תהיה לנו למליץ ישר לפני ריבון כל העולמים לנו, למשפחתך, לחבריך, לעמך ישראל.

שׁמָאוֹל! אני יודע שאתה לא צריך לבקש את זה מכם כי זה אתה בטבע, כי זה הדבר הראשון שתעשה, בשביב כלנו.

שׁמָאוֹל:
לך בשלום, ותנוח בשלום על משכבר, ותעמדו לגוטר לקץ הימים.
וירפא ה' את שבר עמו ונחלה לנו
ומחץ מכתו ירפא,
ואז יוכל לטיל ביחיד שוב, וללמוד ביחיד.
כי אז בלע המות לנצח
ומחה ה' - לוקים דמעה מעל כל פנים.

תהיה נשמתך הטהורת-זהותכה צורחה בצרור החיים.

ב"ה, ניסן התשס"ב

הספר מפי האח פתיחה ביום ההלווייה

שמעאל- הספר, יקרא דשכבי.
כל כר יקר היה, כל כר חשוב.

היות הבריח התקון של המשפחה, זה ש תמיד טוב להיות איתו, זה ש יודע את החכמה לפשר ולהשכין שלום, זה שרוח הבריאות נוחה הימנו, נוחה מצד האחות והרעות שהקרנת, נוחה מצד שידעת איך להניח את דעתם של אחרים- תנווח דעתך אח, שהנחה את דעתך.

תנווח בשלום על משכבר, מנוחה שלימה שאתה-Ribono של עולם- רוצה בה,
מנוחה שלימה, מנוחה של שלום, שכל כר ידעת להשכין כאן במליה של מטה,
כן עכשו תשכין שלום במליה של מעלה. רוח המקום נוחה הימנו, לעשות
נוח- רוח- כביכול- לה' יתברך- בקידוש שמו הגדול.

דויקא אתה, אח, שכל-כר היה טוב במחיצך, התעלית כל-כר, מעלה הרוגי
lod שאין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם.

כל כר מתאים לכל המהlar, של ההופעה שלך בעולם זהה, של הפעולה שלך
בעולם זהה, של התעלות שלך בעולם זהה. הכל בטבעיות צו, ביושר צזה
ויאמר למד בני יהודה קשת הלא היא כתובה על ספר הישר". ספרן של
אברהם יצחק ויעקב שנקרוו ישראלים- ישרא בהליכות עולמים.

קידוש ה' צזה בעצם המצויאות השרה שלך בעולם, ויושר צזה, קידוש ה' צזה,
בהתלקות לגנדי מרים- למקומות פנימיים כאלו, לבתי גואי של הכנסת
ישראל, למקומות החופש העליון, חופש מכל הצמצומים והשבודים של העולם
זהה, חופש מה- "כופיטה דחמרה" שבמהלך הגאותה. חופש עליון, חרות
עלינה, נסתרת, פנימית- לאור באור פנוי מלך חיים.

אשר אדם עוֹז לו בר- בר ה' יתברך- עוֹז צזה, גבורה צזו, גבורה بعد כל
ישראל, ומtower כל ישראל, ידעת שמעאל על למה אנחנו נלחמים- כל כר מלא
אידיאלים של קודש היהת- מלא שם ה' עוֹז שנובע שם ה', עוֹז שנובע שם ה',
וזכית לקדש את ה' בקדושה היותר עלינו.

ב"ה מילים מפי יצחק אחיו ביום השלישי

שלושים יום בלי שמו אל הסתיימנו,
בנינו הפרידו רק שנה וחודשים,
שהזה אמר שכל שלב בח'ם הוא עבר לפני.
כשהייתי בגין והוא היה בכיתה א'
הוא סיפר לי בהתלהבות כמה טוב בבית הספר,
ואיר הח'ים שלי ישתנו שנה הבאה מהקצתה לקצתה...
וככה לפני החלטות החשובות הוא תמיד הכנין אותן.
היותה לנו שייח' אח'ת שאני לא אשכח,
זה היה לפני שלושה חודשים,
שמואל היה בפעולות באזרע שכם, ואני קפצתי לבקר אותו
מהישיבה באיתמר. דיברנו על צבא וישראל והוא מאוד חזק
אותי להמשיך ללימוד הישיבה,
דיברנו גם על הקשיים שלו בצבא
ואיר הוא למד בצבא "לקחת את הבאה בסבבה".
ברובת התלבטויות ורגעים קשיים הוא בא עזר,
וأت אותה תמייכה שאני קיבלתי ממנו,
הוא ניסה לתת למتنיה ברגעים האחרונים של החיים שלו.
שמואל,
רצית להגיד לך תודה על שמונת עשר שנים של חיים ביחס
אני לא ידוע איך נסתדר בלי החיור שלו,
אבל אנחנו בבית נשתדל להמשיך את הדרכך למרות הכלול.
הידיעה שנפלת בקרוב על קידוש ה',
רק מחזקת את תחושת הגאותה להיות אחר.

יצחק

להיות גולנץיק

האוונצ'רים, ולדעתם שגם שם עעדת זה לתחזוק מטרת קרטון. אבל לנשומת את הקרבן. לפחות שנים, ולחשב שזה לא מספיק. להטעמך על הנקפה מהבית, אך להזכיר בזכות שביעיה.

להיות גולנץיק זה לחלק את האומץ לדורות שוננות של פחד. זו רעوت עמוקה, אבל תמיד מגליים יותר. זו אפלה מוחלטת, אבל הלייה לבן. זה לכעוס על חברה שחיכתה ולבסוך עצבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתדע עצמן מתי אתה חודד. להיפגע רק מרטיסי הלב. להביט באנשימים עם הכומתות האדומות כאשר לך יש עיניים אדומות.

להיות גולנץיק זה הבופור והחרמון ועל פאחד וחל פארס והסולוקן, ודגל הדין באילת והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה. זה לגמוד משע בחרמון כשאתהओוב את הארץ הפרושה לרגליהן.

להיות גולנץיק זה עבר והזונה ועתה,

וחלום ותקווה, ושקיימות ונחלים, והרים זדריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, עזיפות מלחמת, ודדיים וחילונים, וגאגוע וצעוז, ייד שטמיך אוחזת בנסך.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד ליותר. זה לא לחת מה שאת להופיע למי שאתה יכול להיות.

הקרקע ספוגה בדם, ואנונו כאן בשבייכם.

לכעונכם.

אהובים את האנשימים. אהובים את המולדת נשבעים נצח לירושלים - כי להיות גולנץיק זה קודם כל להיות בן אדם.

Յוזוֹת אָוָרִי, מַחְדוּד אָוְגָזָסָן 2000

גולני

את המכטב הזה קיבליך חייל גולני. קראתי מ דבריהם שבנו, חיל בגבעתי, אויל לא מבעא, כי הוא אף פעם לא כתב לי מכתב למערכתי.

מайд שולם,

לפעמים מפעסים עליינו בתקשות, אבל כנה זה. תמיד מפעאים מלייט דעות, וכמעט אף פעם שובות נודה לך אם תפרנס מכתב זה בחודש לפניו סוף המסלול שלנו, בתקווה שאנשימים גם יבטו אותנו, ולא יתרשםו ורק ממה שכותבים علينا. המכטב הורכב ממילימ'ם שבהן כל אחד מחיל הפלוגה הגדית.

מה זה בשביינו גולני. אז:

לאנשים הקטנים עם העל הגודל: להיות גולנץיק זה לקל את הגוף והבטש שעכשי, אבל להתק ask לצאת למארב בלילה. להתקשרות לאמא להרגיע, ולהגיד לאבא ש'אל נכוון. ואותה בביה-שם ולא בביית-לחם. זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעתם הם מציגים את פחד שלך. זה להצעיך בשמש השוקעת, ולדעת שرك עצשי מתחיל היום.

להיות גולנץיק זה לשאול המון שאלות על המות, בili לקל תשובה אחת על החיים. זה לאבד אחים לנשק, אך לא את התקווה, הטידוף שביעניים והעליליות שבמחשבה. לשימוש על העבודה, בעבודה, כשהמחר זה אנחנו באיז'ש.

ולהריגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע, אבל לא להתקאזר לערבי שבמחסום. להיות גולנץיק זה לחולם על חיל ולטיל בשטח אי. לחת ביס מהלוּך ולחשוב על שוארמה.

להיות גולנץיק זה לדאות את הנוף מחלון

